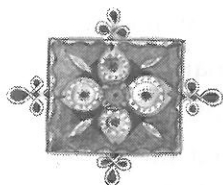

HIC CATEHISM
ORTODOX
PENTRU COPII
ȘI ELEVII

Editura Renașterea

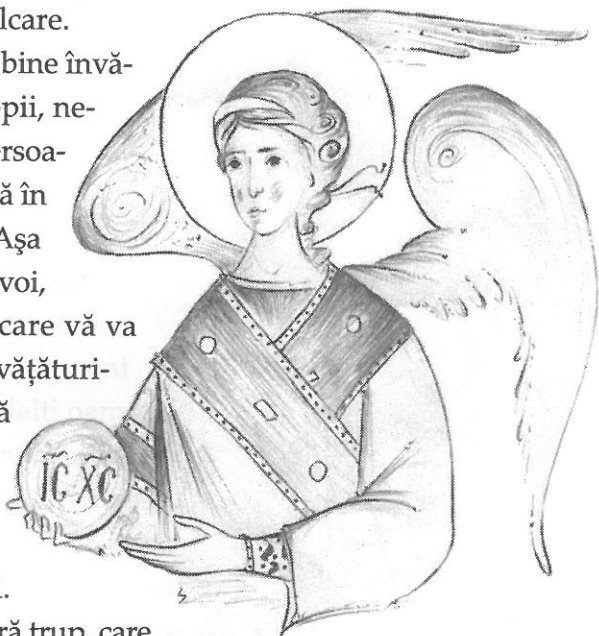
INTRODUCERE

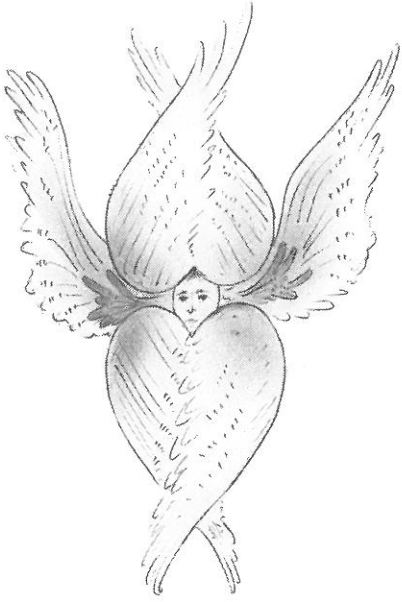
Îngerii au fost dintotdeauna cei mai buni prieteni ai copiilor. Aceștia s'au apropiat de îngeri ca de niște prieteni mai mari. S'au simțit bine în preajma acestor prieteni înaripați, cărora le și adresează o rugăciune zilnică: *Înger, îngerașul meu*, pe care o spun toți copiii înainte de culcare.

Pentru a prezenta cât mai bine învățăturile Bisericii către voi, copii, ne-am gândit că cea mai bună persoană ar fi un înger, care să aducă în fața voastră aceste rugăciuni. Așa că, pe parcursul acestei cărți, voi, copiii, veți avea un prieten care vă va însoți și care vă va explica învățăturile ce urmează. Nu trebuie să uitați însă că îngerii sunt ființe spirituale, care nu au trupuri decât atunci când vor să vorbească cu noi, oamenii.

În rest, ei sunt doar duhuri, fără trup, care sunt mai aproape de Dumnezeu decât noi. La fiecare capitol, îngerul vă va explica ce

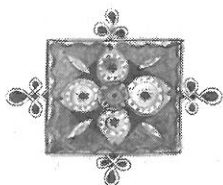
Îngerul,
prietenu copiilor

anume prezintă acel capitol, vă va îndruma, însoți și păzi în timpul în care veți citi această carte. De acum înainte, el este cel care va fi cel mai aproape de voi.

Iisus Hristos a spus celor care au trăit în același timp cu El: „*Lăsați copiii să vină la Mine*”, arătând cât de mult îi iubește El pe copii. De aceea, voi, copiii, vă puteți apropia mai ușor de Dumnezeu și de cuvintele Sale, care ne-au fost descoperite nouă. Dar să-l lăsăm pe îngerul nostru să vă conducă mai departe. El vă va vorbi întâi despre cum S'a descoperit Dumnezeu nouă oamenilor.

DESPRE CUM S'A DESCOPERIT DUMNEZEU OAMENILOR

La început, Dumnezeu a vorbit cu oamenii în mod direct. Apoi, oamenii au căzut în păcat și Dumnezeu n'a mai putut să le vorbească acestora la fel de ușor. Așa că a ales alte căi de a le comunica acestora voia Sa. Noi, îngerii, am fost trimișii lui Dumnezeu către oameni pentru a le spune acestora ceea ce Dumnezeu voia să le spună. Noi am vorbit cu Moise, cu Iacov și alte persoane care au trăit demult. Dar Dumnezeu a vrut ca și oamenii înșiși să le transmită altor oameni cuvintele Sale. Așa au apărut profeții, niște oameni sfinți care au avut grijă ca ceilalți oameni să nu mai cadă în păcat. Profeții cunoșteau și ce anume urma să facă Dumnezeu cu lumea. Aceste fapte care urmau să se întâmple se numesc profeții și ele vorbesc mai ales despre Cel ce va veni pentru ajutarea noastră. Profețiile vorbesc despre soarta oamenilor, despre venirea Fiului lui

1. Cine ni L-a descoperit pe Dumnezeu?

Dumnezeu, care va salva pe oameni din păcat.

Însă Fiul lui Dumnezeu a fost Cel care a descoperit pe deplin pe Dumnezeu, fiindcă El Îl cunoștea cu adevărat pe Acesta. Iisus Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu, despre Care au vorbit profeții cu mult timp înainte de a Se naște El. Așa se face că, în momentul nașterii Sale, mai mulți oameni știau că El este Cel ce va salva lumea, cum au fost cei trei magi. Iisus Hristos S'a născut într'o peșteră, alături de animalele care I-au ținut de cald. La nașterea Sa, numai îngerii au fost cei care I-au cântat în cor cântări de laudă. Toate aceste fapte au fost scrise mai apoi de oameni sfinți și adunate în cartea care se numește **Biblia** sau **Sfânta Scriptură**.

2. Unde și prin ce ni
Se descoperă Dumnezeu?

Biblia sau Sfânta Scriptură este cartea în care oamenii sfinți au scris cuvintele auzite de ei de la Dumnezeu. Ei le-au scris pentru ca toți oamenii să cunoască adevărul despre Dumnezeu și să poată să cunoască tot ceea ce Acesta a transmis oamenilor, pentru că Dumnezeu vrea ca „toți oamenii să creadă și să ajungă la cunoștința adevărului”.

Mai întâi, credința în Dumnezeu le-a rămas oamenilor din timpul cât au fost în Rai. Dar această credință nu era suficientă, așa că Dumnezeu a hotărât să întărească această credință. Pentru aceasta a ales niște oameni credincioși și le-a poruncit acestora să scrie despre adevărata credință în Dum-

nezeu. Acești oameni au trăit și au scris mai întâi în mijlocul poporului evreu, iar scrierile lor au fost numite **Vechiul Testament**.

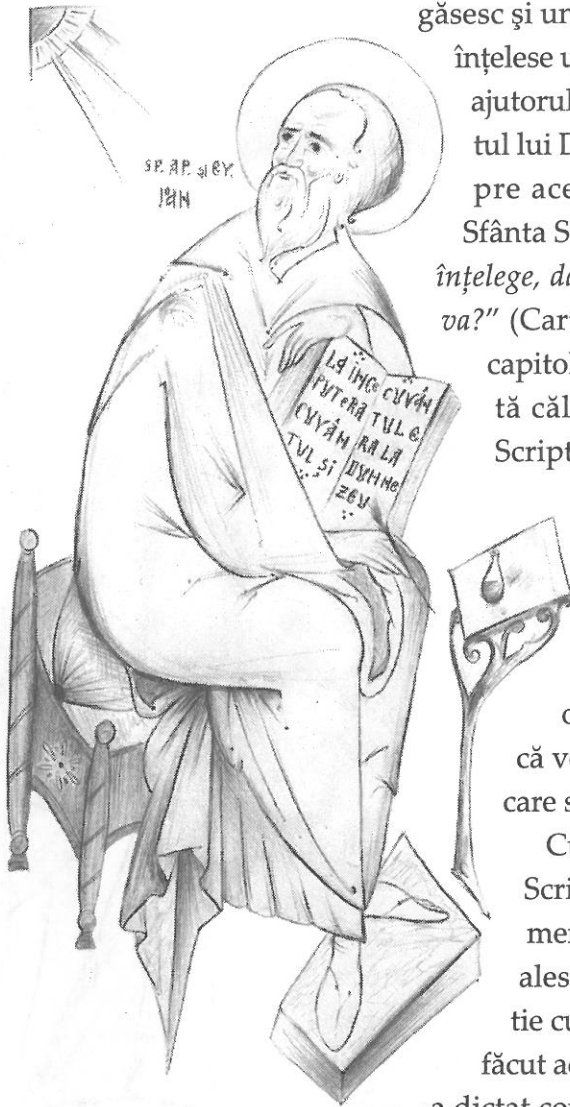
Însă activitatea acestor oameni nu a fost suficientă pentru ca oamenii să înțeleagă corect ceea ce Dumnezeu vroia să-i învețe. De aceea, Însuși Fiul lui Dumnezeu S'a făcut om pentru a-i învăța pe oameni în ce să creadă. Iisus a trăit pe pământ 33 de ani, dar El nu a scris nimic din învățătura Sa. Acest lucru a fost făcut de Apostolii și ucenicii Săi, care au scris mai multe cărți ce poartă numele de **Noul Testament**. Noul și Vechiul Testament nu sunt două cărți separate una de alta, ci ele alcătuiesc împreună **Biblia** sau **Sfânta Scriptură**. În această carte creștinii găsesc cuvintele lui Dumnezeu descoperite oamenilor, faptele oamenilor credincioși, viața și predica lui Iisus Hristos, află cum a apărut Biserica creștină prin activitatea Apostolilor și pot găsi amănunte referitoare la sfârșitul lumii.

Sfânta Scriptură se mai numește și Biblie pentru că acest cuvânt înseamnă în limba grecească „carte”. Așadar, Biblia este cea mai importantă carte și ei i se potrivește cel mai bine acest nume. De asemenea, ea se mai numește și **Evangelie**, cuvânt care înseamnă „vestea cea bună”.

Toți oamenii pot citi Sfânta Scriptură, pentru că în ea se găsește cuvântul lui Dumnezeu, pe care fiecare dintre noi avem

3. Cine poate citi Biblia sau Sfânta Scriptură?

dreptul să-l aflăm. Însă în această carte se găsesc și unele lucruri care nu pot fi înțelese ușor, așa că este nevoie de ajutorul celor care cunosc cuvântul lui Dumnezeu mai bine. Despre acest lucru aflăm chiar în Sfânta Scriptură: „Cum aş putea-o înțelege, dacă nu mă va călăuzi cineva?” (Cartea Faptelor Apostolilor, capitolul 8, versetul 31). Această călăuzire în citirea Sfintei Scripturi o fac preoții și teologii, acei oameni care s’au pregătit anume pentru a-L sluji pe Dumnezeu. Cei care explică Biblia și textul ei trebuie să aibă o viață curată, să cunoască voia lui Dumnezeu, să știe care sunt învățăturile Bisericii. Cum am mai spus, Sfânta Scriptură a fost scrisă de oameni pe care Dumnezeu i-a ales pentru a așterne pe hârtie cuvintele sale. Dar cum s’a făcut acest lucru? Dumnezeu nu a dictat conținutul Bibliei autorilor ei, așa cum face învățătoarea cu copiii. El le-a dat numai câteva indicații cu privire la text, pe urmă i-a lăsat să scrie după cum le-a plăcut lor. Numai că Dumnezeu a continuat să vegheze asupra autorilor sfinți ai Bibliei ca nu cumva aceștia să greșească.

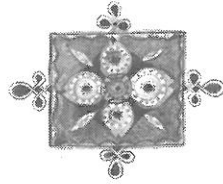
Această veghere a lui Dumnezeu asupra autorilor sfinți se numește **inspirație divină**.

Biblia – cuvânt grecesc care înseamnă carte și care denumeste astăzi cartea sfântă a creștinilor.

Testament – o promisiune făcută de Dumnezeu oamenilor cu scopul întăririi credinței lor.

Evangelie – cuvânt grecesc ce înseamnă „vestea cea bună” și care denumeste acea parte a Sfintei Scripturi unde sunt relatate faptele și învățăturile Mântuitorului Iisus Hristos.

Vocabular

DESPRE CREDINȚA CREȘTINILOR

1. Cine sunt creștinii?

Numele de creștin vine de la numele pe care l-a purtat Iisus, acela de Hristos. Acest nume a fost dat creștinilor încă de la începutul existenței Bisericii în orașul Antiohia. De atunci și până astăzi toți cei ce cred în Iisus Hristos se numesc creștini. Însă în ce anume cred ei? Care este credința lor? Ce anume spun ei despre Dumnezeu?

Credința creștină nu a fost prima credință în Dumnezeu. Însă ea este cea mai completă credință, deoarece ea a fost adusă nouă de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ne-a învățat cum să ne închinăm lui Dumnezeu, cum să ne rugăm Lui și cum să ajungem la El.

Înainte de apariția creștinismului, oamenii au avut alte credințe; ei credeau în mai mulți dumnezei. Aceste religii se numesc *politeiste*. Ele spuneau că nu există un singur Dumnezeu, ci ar fi mai mulți, fiecare având grijă de o anumită parte a lumii.

În afară de creștinism mai există alte religii care spun că există un singur Dumnezeu,

cum ar fi religia poporului evreu și religia musulmană a arabilor. Dar aceste credințe nu au fost descoperite de Fiul lui Dumnezeu. Deși spun anumite lucruri adevărate despre Dumnezeu, ele nu sunt la fel de aproape de Dumnezeu ca și creștinismul.

Creștinii spun că Dumnezeu este Unul singur, că El este Cel care l-a creat pe om și i-a dat acestuia viață. Însă Dumnezeu, deși este unul singur, are trei Persoane: *Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt*. Ei sunt fiecare în parte Dumnezeu, dar și împreună. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt alcătuiesc împreună *Sfânta Treime*, Dumnezeul creștinilor. Credința în Sfânta Treime ne-a fost adusă nouă tot prin predica lui Hristos și o găsim în Sfânta Scriptură în mai multe locuri.

Creștinii sunt datori să-și mărturisească credința pe tot parcursul vieții. Credința ne-o mărturisim în mai multe feluri: prin mersul la biserică, prin rugăciunea noastră, prin ajutorarea celor aflați în nevoi și prin arătarea ei în mijlocul oamenilor.

Când mergem la biserică dovedim că suntem creștini și că biserica face parte din viața noastră. Prin ajutorarea celor care sunt lipsiți, Îi arătăm lui Dumnezeu că ne pare rău pentru suferința celorlalți și încercăm să îi ajutăm. Și lui Hristos I S'a făcut milă de cei slabi, bolnavi și săraci și a încercat întotdeauna să-i ajute.

2. Ce este Sfânta Treime?

3. Cum ne mărturisim credința?

Dar credința mai este mărturisită și la fiecare Sfântă Liturghie, când spunem împreună cu preoții și cu ceilalți creștini *Simbolul de credință* sau *Crezul*. În acesta Biserica a adunat întreaga sa învățătură: despre Dumnezeu, despre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, despre activitatea lui Iisus Hristos pe pământ, despre ce anume a realizat El pentru noi, despre moartea și Învierea Sa, despre Biserică, Botez și învierea morților.

4. Ce ne spune Crezul ?

În prima parte a Crezului spunem că există un singur Dumnezeu, „cred într'unul Dumnezeu”, după care Crezul ne vorbește despre cele trei Persoane ale Sfintei Treimi: „Tatăl Atotțiitorul făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și într'unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut Care din Tatăl S'a născut mai înainte de toți vecii. Luminează din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, cel deoființă cu Tatăl, prin Care toate s'au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S'a pogorât din ceruri și S'a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S'a făcut om. Și S'a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S'a îngropat și a înviat a treia zi după Scripturi. Și S'a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui și iarăși va să vină cu mărire să judece viii și morții, a cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună

cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin prooroci.

Într'una, sfântă, sobornicească și apostolică Biserică, mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor, aștept învierea morților și viața veacului ce va să vie, Amin."

Crezul a apărut în primele secole ale Bisericii, când învățătura acesteia trebuia să fie formulată în scris împotriva celor care voiau să o schimbe. Așa că oamenii sfinți ai Bisericii s'au adunat împreună pentru a o formula. Aceste adunări ale lor se numesc **Sinoade Ecumenice**. De-a lungul timpului au existat șapte sinoade ecumenice, fiecare încercând să formuleze cât mai exact învățătura Bisericii.

Crez – un text scurt care arată credința creștinilor.

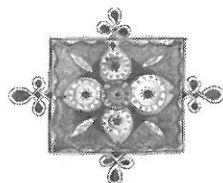
Credință – darul lui Dumnezeu pentru oameni, prin care aceștia Îl cunosc pe Dumnezeu.

Treime – numele dat de creștini lui Dumnezeu prin care se arată că El are trei Persoane.

Sinod – adunare a conducătorilor Bisericii.

5. Cum a apărut Crezul?

Vocabular

CELE TREI PERSOANE ALE SFINTEI TREIMI

În capitolul anterior am văzut ce spunem în Crez sau Simbolul de credință despre cele trei Persoane ale Sfintei Treimi, Dumnezeuul creștinilor. Însă ce înseamnă aceste cuvinte? Cum anume putem explica textul Crezului?

1. Ce spunem despre Tatăl?

Pe Dumnezeu-Tatăl Îl numim în Crez „Tatăl Atotțiitorul”, adică Cel ce face ca toate lucrurile să trăiască. El iubește toate lucrurile din lume și nu vrea ca acestea să moară sau să ajungă în puterea celor răi, ci vrea ca ele să aibă viață veșnică. Această dorință a Sa o putem vedea și în faptul că pe Fiul Său L-a dat spre moarte, numai ca lumea noastră să aibă viață. De asemenea, Tatăl este Creatorul tuturor lucrurilor, văzute sau nevăzute. Lucrurile văzute sunt pământul, florile, animalele, Soarele, Luna și tot ceea ce noi vedem în natură, inclusiv trupurile oamenilor. Cele nevăzute sunt îngerii și sufletele oamenilor.

Fiul lui Dumnezeu este numit în Crez „Domn”. El este numit astfel pentru că El domnește peste lume și este stăpânul acesteia. El este a doua Persoană a Sfintei Treimi, Cel ce S’a făcut om și S’a jertfit pentru noi oamenii. Prin viața și moartea Sa, noi putem spera la viața veșnică. De asemenea, Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, va veni și a doua oară să ne judece pe noi și toată lumea. Pe cei care au respectat ceea ce ne-a învățat, El îi va așeza în Împărăția Sa veșnică.

Duhul Sfânt este a treia Persoană a Sfintei Treimi, Cel care este numit „făcătorul de viață”, pentru că El este Cel care ne dă nouă viață prin harul Său. El a fost Cel care le-a vorbit profeților și apostolilor, ferindu-i de greșeli.

Crezul ne spune că Biserica este una singură și sfântă. Ea poate cuprinde pe toți oamenii și învățătura ei este bazată pe cea a apostolilor. În ea primim botezul și tot prin ea vom avea viața veșnică la a doua Venire a lui Iisus Hristos pe pământ.

În Crez, mărturisim că Biserica este Una singură, pentru că Unul singur a fost Cel care a înființat-o: Iisus Hristos. Mai spunem că ea este sfântă, pentru că Iisus a dat sfințenia Sa și Bisericii. Când spunem că Biserica este sobornicească și apostolică, spunem că ea se adresează tuturor oamenilor, așa

2. Ce spunem
despre Fiul?

3. Ce spunem
despre Duhul Sfânt?

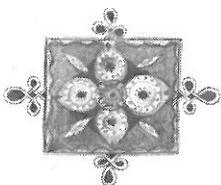

4. Ce spunem despre Biserică?

cum apostolii lui Hristos s'au adresat tuturor oamenilor. Biserica este apostolică, pentru că apostolii au fost cei care au făcut cunoscută în toată lumea credința în Iisus Hristos.

Important de reținut!

Când vorbim despre clădirea în care ne rugăm, atunci scriem „biserică” cu b mic, iar atunci când vorbim despre Biserica creștină înființată de Iisus Hristos, scriem cu B mare.

VIAȚA ȘI ACTIVITATEA LUI IISUS HRISTOS PE PĂMÂNT

Iisus Hristos S'a născut la începutul erei creștine în cadrul poporului evreu. Mama Sa se numea Maria și ea a fost încă din copilărie o femeie foarte credincioasă. Când era încă foarte tânără, un înger a venit la ea și i-a spus că va naște un copil care va fi Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Fecioara Maria, cum va fi numită ea de atunci înainte, L-a născut, de la Duhul Sfânt și în chip feciorelnic, pe Iisus Hristos, la marginea orașului Betleem. Poporul român mai numește acest oraș și Viflaim.

Maria era căsătorită cu Iosif, un om bun și blând, care a înțeles că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și nu s'a împotrivit nașterii Lui. Ei Îl vor crește cu mare grijă pe Iisus.

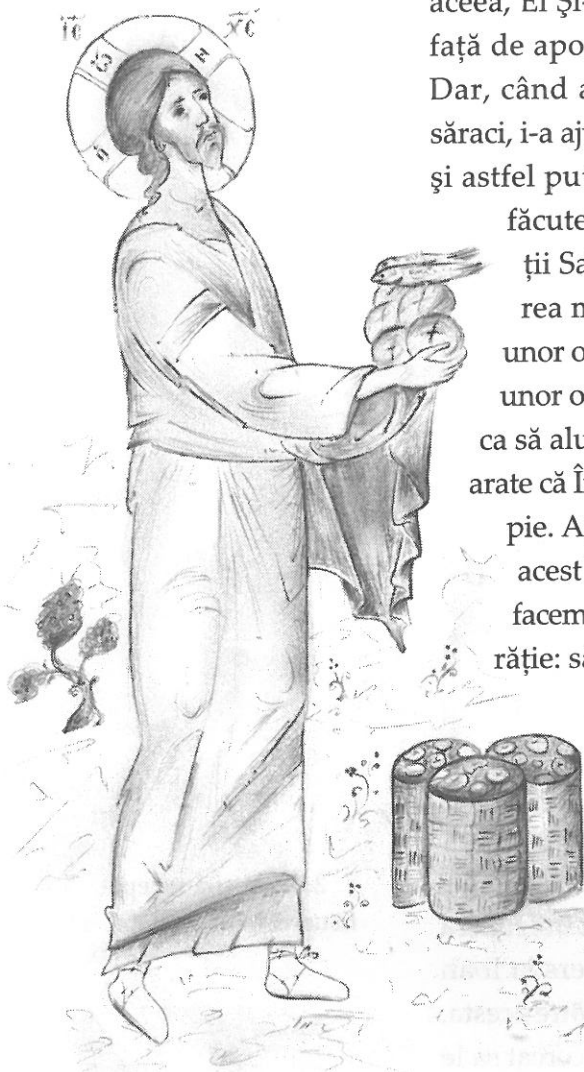
Iisus Hristos a început să vorbească oamenilor despre Dumnezeu în al treizecilea an al vieții Sale. Atunci El a mers la Ioan Botezătorul și a fost botezat de către acesta. Ioan a fost un om sfânt care a încercat să le

1. Când și unde
S'a născut Iisus Hristos?

2. Cum și-a început
Iisus Hristos activitatea?

spună celorlalți oameni că urmează să vină Fiul lui Dumnezeu. El nu a fost crezut și a fost omorât de regele evreilor. De acum înainte Iisus Hristos va colinda Țara Sfântă, Israel, vestind oamenilor Evanghelia Sa.

3. Ce cuprindea învățătura Sa?

Iisus Hristos voia ca oamenii să creadă în El fără ca El să-Și arate puterea. De aceea, El Și-a arătat această putere numai față de apostoli și câțiva apropiați ai Săi. Dar, când a întâlnit oameni bolnavi sau săraci, i-a ajutat făcând minuni și arătându-și astfel puterea. Amintim câteva minuni

făcute de Iisus Hristos în timpul vieții Sale: înmulțirea pâinilor, pescuirea minunată, mai multe învieri ale unor oameni ce muriseră, vindecări ale unor oameni bolnavi. Dar El nu a venit ca să alunge suferința din lume, ci ca să arate că Împărăția lui Dumnezeu se apropie. Așa că învățătura Sa era legată de acest lucru. El ne-a spus ce trebuie să facem pentru a ajunge în această Împărăție: să fim buni, blânzi, înțelepți, să-i

ajutăm pe toți oamenii, să fim curați în suflet, să nu fim răz-bunători și multe altele.

La începutul activității Sale, Iisus Hristos Și-a ales un grup de doisprezece oameni care să-L ajute. Aceștia au auzit învățătura și predica Sa și L-au urmat de bună voie. Aceș-

ti oameni se numesc Apostoli. După moartea lui Iisus, ei vor merge în lume să predice Evanghelia.

In cauza invidiei și a răutății conducătorilor poporului evreu, Iisus Hristos va fi prins de către aceștia. Cel care i-a ajutat a fost chiar unul dintre apostoli: Iuda Iscarioteanul. Acesta L-a vândut pe Iisus pentru treizeci de bani de argint. Conducătorii poporului evreu L-au învinuit pe Iisus de trădare și necredință și L-au condamnat la moarte pe cruce. Romanii, care stăpâneau atunci Țara Sfântă, au pus în aplicare condamnarea. Iisus a fost răstignit pe cruce pe dealul numit Golgota și a murit în seara acelei zile. A fost înmormântat, iar mormântul a fost păzit de soldați romani.

După aceste evenimente, apostolii lui Iisus Hristos s'au ascuns, de frică să nu pățească și ei același lucru. Dar, la trei zile de la înmormântarea sa, Iisus Hristos a înviat și li S'a arătat apostolilor. Astfel, ei au crezut în învierea Lui și au mărturisit-o oamenilor din întreaga lume. Pentru noi, învierea lui Iisus Hristos înseamnă că și noi, după moarte, vom învia pentru a putea fi împreună cu El în Împărăția Sa.

Dorind să arate și altor oameni că El a înviat cu adevărat, Iisus Hristos a mai rămas pe pământ încă patruzeci de zile. În

4. Cum S'a sfârșit viața lui Iisus Hristos?

5. Ce s'a întâmplat după moartea lui Iisus Hristos?

6. Hristos a mai rămas pe pământ după Înviere?

acest timp El S'a arătat mai multor persoane care L-au cunoscut pe parcursul vieții Sale, dovedindu-le tuturor că El a înviat cu adevărat.

La sfârșitul acestor patruzeci de zile, El Și-a luat rămas-bun de la apostolii Săi și S'a înălțat la ceruri, promițându-le apostolilor că le va fi aproape până la sfârșitul lumii. De asemenea, El le-a mai promis că va veni la ei Duhul Sfânt, Care îi va ajuta să predice Evanghelia în întreaga lume.

Important

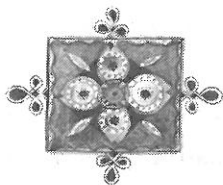
Cum ați observat deja, numele lui Dumnezeu, al Sfintei Treimi și al lui Iisus Hristos le scriem cu literă mare, arătându-ne astfel respectul pentru acestea. La fel vom scrie și pronumele care înlocuiesc numele amintite mai sus.

Întrebări

1. Cât timp a trăit Fiul lui Dumnezeu pe pământ?
2. Citiți din Sânta Scriptură o minune și descrieți evenimentele pe scurt.
3. Descrieți comportamentul oamenilor față de Iisus înainte de răstignire și în timpul acesteia.

Vocabular

Apostoli – oameni aleși de Iisus Hristos să continue predicarea Evangheliei după Învierea Sa.

BISERICA ȘI SCOPUL EI PE PĂMÂNT

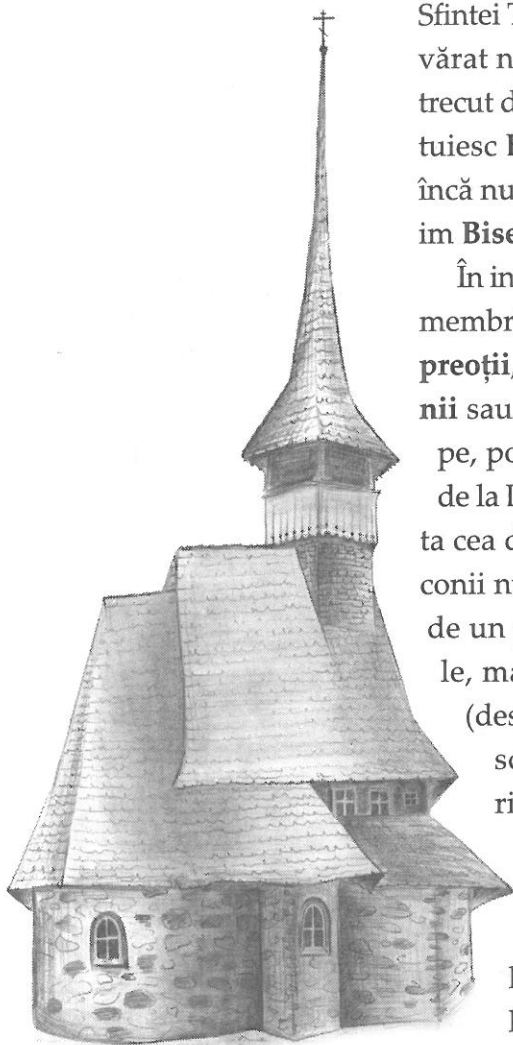
După Înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos la Cer, apostolii au așteptat pe Duhul Sfânt pe care Iisus Hristos promisese că Îl va trimite. Acesta a venit după cincizeci de zile de la Învierea lui Iisus, în ziua pe care noi o numim **Cincizecime**. Acest eveniment se mai numește **Pogorârea Duhului Sfânt**.

La Cincizecime, apostolii au primit de la Duhul Sfânt daruri care i-au făcut mai curajoși și mai puternici. Ei au început să predice acum Evanghelia lui Hristos multilor care s'au adunat să-i asculte. În urma acestei predici care a fost rostită de Petru, unul dintre apostoli, s'au botezat primii creștini. Prin botezul lor, Biserica a luat ființă în mod vizibil. Însă întemeierea Bisericii, cum mai este numită Cincizecimea, nu a fost lipsită de pericole, evreii continuând să-i caute pe apostoli pentru a-i ucide.

1. Când ia ființă Biserica?

2. Cine face parte
din Biserică?

Din Biserică au făcut și fac parte toți oamenii care s'au botezat în numele Sfintei Treimi. Numai aceștia poartă cu adevărat numele de creștini. Creștinii care au trecut deja prin moarte la viața veșnică alcătuiesc **Biserica biruitoare**, iar noi, cei care încă nu am obținut această victorie, alcătuim **Biserica luptătoare**.

În interiorul Bisericii există diferențe între membrii ei. Astfel, membri ai Bisericii sunt **preoții**, dar și cei care nu sunt preoți, **mirenii** sau **laicii**. Preoții se împart în trei grupe, potrivit sfințeniei pe care au primit-o de la Dumnezeu: **diaconii**, care sunt treapta cea de mai jos; **preoții** și **episcopii**. Diaconii nu pot sluji în biserică decât însoțiți de un preot; preoții pot face toate slujbele, mai puțin Taina Hirotoniei preoților (despre care vom vorbi mai târziu); episcopul este conducătorul unei Biserici și poate face toate slujbele. Mirenii sau laicii sunt acei membri ai Bisericii care, fără a fi preoți, au primit Taina Botezului în numele Sfintei Treimi, participă la slujbele Bisericii, ajută pe preoți la slujbe și sunt parte activă la viața Bisericii.

3. Ce înseamnă cuvintele
„trupul lui Hristos”?

Vorbind despre Biserică, Sfântul Apostol Pavel spune că aceasta este „trupul lui Hristos”. Ea este numită astfel pentru că numai prin Iisus Hristos oamenii pot ajunge la viața veșnică. Biserica are ca scop să

conducă pe oameni spre viața veșnică. Dar acest lucru poate fi realizat numai prin unirea oamenilor cu Iisus Cel înviat, iar Biserica este locul unde are loc această unire.

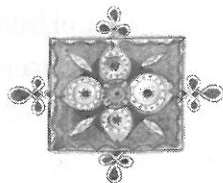
Așadar, Sfântul Apostol Pavel numește Biserica „trupul lui Hristos” pentru că în ea noi devenim nemuritori, asemeni lui Hristos.

Biserica ne ajută să devenim membri ai trupului lui Hristos prin toate cele șapte Taine ale Bisericii, despre care vom vorbi mai târziu. Ca să devenim membri ai trupului lui Hristos, trebuie întâi să renunțăm la lucrurile rele, la păcatele noastre. Primul pas pe acest drum este Taina Botezului, prin care devenim membri ai Bisericii, urmând ca viața noastră să fie apoi sfințită prin Taina Spovedaniei și Taina Împărtășaniei mai ales.

1. Cine conduce Biserica pe drumul ei spre Împărăția lui Dumnezeu?
2. Cine Îl ajută pe Iisus Hristos în Biserică?
3. Ce putem noi face pentru a fi membri activi ai Bisericii?

4. Cum devenim noi membri ai trupului lui Hristos?

Întrebări

CELE ȘAPTE TAINÉ ALE BISERICII ORTODOXE

Biserica Ortodoxă spune că există șapte Taine care au fost date de Hristos cu scopul curățirii și sfințirii vieții noastre. Acestea sunt: **Botezul**, **Mirungerea**, **Spovedania**, **Împărtășirea**, **Cununia**, **Preoția** și **Maslul**. Aceste Taine au fost date de Iisus Hristos apostolilor în timpul vieții Sale. De asemenea, Iisus Hristos a vrut ca ele să fie făcute mai departe în mijlocul celor credincioși pentru întărirea lor pe calea cea dreaptă.

1. Ce este Taina Botezului?

Botezul este prima Taină a Bisericii pe care o primim noi la patruzeci de zile de la naștere. Prin Botez ne este iertat păcatul strămoșesc al lui Adam și suntem primiți în Biserica lui Hristos. El se oferă tuturor acelor oameni care nu au mai fost botezați niciodată și constă în afundarea persoanei de trei ori în apă, rostindu-se cuvintele: „*Se botează robul (roaba) lui Dumnezeu în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin*”.

Pentru copii, această dorință de a fi botezat este arătată prin nași. Nașii au rolul de a veghea asupra noului botezat și de a avea grijă ca acesta să respecte ceea ce Iisus Hristos ne-a învățat. Botezul însă poate fi primit la orice vârstă și de către oricine. Pentru a arăta faptul că noul botezat s'a curățat de păcate, acesta este îmbrăcat după botez în haine albe.

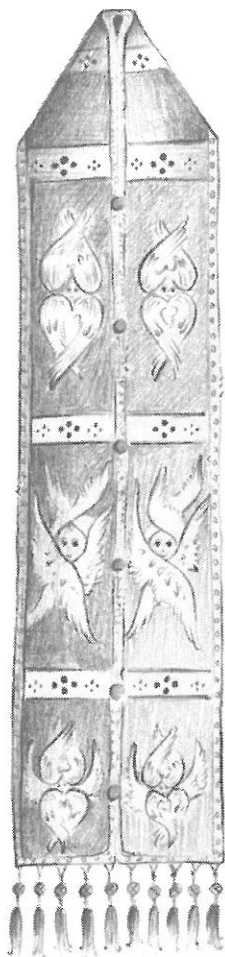
Mirungerea se mai numește și „ungerea cu Sfântul Mir”. După botez, noul botezat este uns la frunte pentru sfințirea minții și a gândurilor; la ochi, nări și gură, pentru sfințirea simțurilor; la piept și pe spate, pentru sfințirea inimii și a dorințelor; la mâini și la picioare, pentru sfințirea faptelor și a căilor creștinului. Această ungere este făcută sub semnul sfintei cruci. Ea dă noului botezat darurile necesare pentru a duce o viață sfântă și plăcută lui Dumnezeu.

Iisus Hristos a dat apostolilor Săi puterea de a ierta sau de a nu ierta păcatele oamenilor. El le-a dat această putere pentru că oamenii sunt supuși greșelilor și păcatelor, iar acestea trebuie să fie curățate.

Numai preotul și episcopul au dreptul de a spovedi și a ierta păcatele oamenilor. Nu ne putem ierta nici singuri și nici altcuiva nu ne poate da iertarea păcatelor dacă nu este preot, pentru că nu a primit puterea

2. Ce este Taina Mirungerii?

3. Ce este Taina Spovedaniei?

4. Ce este Taina Împărtășaniei?

de a ierta de la Iisus Hristos. Pentru a putea să ne prezentăm cum trebuie la spovedanie, este necesar să ne pregătim, să analizăm faptele noastre de până atunci și să cerem iertare celor pe care i-am supărat. Spovedania sau mărturisirea trebuie să fie completă, sinceră, să fie secretă și să dovedească faptul că ne dorim iertarea. De asemenea, ea trebuie făcută ori de câte ori simțim nevoia să o facem.

La sfârșitul spovedaniei preotul ne dă dezlegarea de păcate sau iertarea, după care ne dă **canonul**, care este un mijloc prin care noi, cei ce ne spovedim, ne întărim sufletește pentru a nu mai cădea în păcate. Canonul nu este o pedeapsă, ci încearcă doar să ne îndrepte pe calea cea bună a rugăciunii și faptelor bune.

Taina Împărtășaniei înseamnă primirea de către creștin a Trupului și Sângelui lui Hristos la biserică și unirea sa cu Hristos Cel înviat. Ne împărtășim numai după ce ne-am spovedit înainte, pentru ca unirea noastră cu Hristos să fie în folosul nostru, nu spre condamnarea noastră. Nu ne putem uni cu Hristos decât după ce ne-am curățit înainte.

Împărtășania se face întotdeauna la biserică, în timpul Sfintei Liturghii. Numai în cazuri speciale, pentru cei bolnavi, preotul se deplasează acasă la aceștia pentru a-i împărtăși. Această Taină a fost dată de Iisus

Hristos apostolilor la Cina Cea de Taină prin cuvintele: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu care se frânge pentru voi, spre iertarea păcatelor”. „Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor”.

Înainte de Împărtășanie trebuie să ne pregătim prin Spovedanie, prin împăcarea cu toți, prin post și rugăciune și prin abținerea în acea zi de la mâncare până după momentul împărtășirii. Trupul și Sângele Domnului le primim din mâna preotului, după ce au fost rostite toate rugăciunile de dinainte de împărtășire. Toți creștinii care se împărtășesc în acel moment primesc Trupul și Sângele Domnului din același potir (pahar), în timp ce preotul rostește cuvintele: „Se împărtășește robul (roaba) lui Dumnezeu cu cinstitul și Sfântul Trup și Sânge al Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”. Împărtășindu-ne cu Trupul și Sângele Domnului, ne apropiem de viața veșnică alături de El în Împărăția Sa.

Taina Preoției (numită și Hirotonie) este taina prin care unui creștin, care s'a pregătit pentru a deveni preot, i se dă darul și dreptul de a sluji în Biserică și de a conduce pe credincioși spre Împărăția lui Dumnezeu. Ea are trei trepte: diacon, preot și episcop. Cele trei trepte diferă între ele prin

5. Ce este Taina Preoției?

faptul că celei mai mici trepte, cea de diacon, i se dau mai puține drepturi și îndatoriri decât celorlalte.

Taina Preoției se face numai în timpul Liturghiei, în biserică, și ea este una dintre cele mai importante Taine, pentru că diaconii, preoții și episcopii care o primesc sunt sfințiți de Dumnezeu și respectați de ceilalți creștini pe care îi vor conduce tot restul vieții lor. De asemenea, ei sunt importanți pentru că fără ei noi, creștinii, nu am putea să primim nici celelalte Taine.

6. Ce este
Taina Cununiei?

Taina Cununiei este Taina prin care un bărbat și o femeie primesc binecuvântarea lui Dumnezeu și a oamenilor pentru a trăi împreună până la sfârșitul vieții lor. Această Taină există încă din Rai, când primii oameni, Adam și Eva, au fost uniți pentru totdeauna prin binecuvântarea lor de către Dumnezeu.

Cununia nu se face în anumite zile, cum ar fi miercurile și vinerile de peste an, în timpul celor patru mari posturi, ca și în zilele speciale de post. De asemenea, cununiiile nu pot avea loc în săptămâna de după Paști, în duminica Pogorârii Duhului Sfânt și în ajunul marilor sărbători de peste an.

7. Ce este
Taina Maslului?

Taina Maslului se dă oamenilor bolnavi trupește sau sufletește, dar se poate face și pentru cei sănătoși care doresc să aibă un ajutor în viața lor spirituală. Pentru săvâr-

șirea Maslului este nevoie de șapte preoți și poate avea loc în biserică sau în casa celui bolnav. Prin această Taină, creștinul primește ajutorul Duhului Sfânt și este întărit în lupta sa cu boala sufletească sau trupească.

Mir – untdelemn amestecat cu plante aro-
mate și sfințit în Joia Mare (joia de dinainte
de Paști).

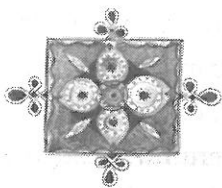
Canon – cuvânt grecesc care înseamnă regu-
lă. El este folosit în limba română pentru a
denumi rugăciunile sau faptele pe care creș-
tinul trebuie să le facă după spovedanie, din
porunca preotului.

Vocabular

1. Arătați care dintre Taine este obligatoriu
să le primim pentru a intra în Împărăția
Cerurilor.

2. Descrieți ce ați simțit în momentul în care
v-ați împărtășit ultima oară.

Întrebări

DESPRE RUGĂCIUNE

Rugăciunea este dialogul dintre creștin și Dumnezeu, prin care noi, oamenii ne ridicăm mintea și inima spre Acesta. La rugăciune participă mintea, care se gândește numai la Dumnezeu, memoria care uită de toate cele pământești, iar inima se bucură de prezența lui Dumnezeu.

În funcție de câți oameni participă la rugăciune, de persoana care o rostește, de locul și timpul rostirii ei, distingem mai multe feluri ale rugăciunii: rugăciunea particulară (individuală) și rugăciunea Bisericii (colectivă). Rugăciunea particulară este cea făcută de fiecare credincios singur, după alcătuirea gata făcută din cărțile de rugăciuni sau compusă de el. Rugăciunea colectivă sau a Bisericii sunt toate rugăciunile făcute de către preot, în prezența credincioșilor.

În timpul rugăciunilor sunt importante poziția corpului și gesturile pe care le facem. Astfel, în timpul rugăciunii particu-

1. De câte feluri este rugăciunea?

2. Cum spunem rugăciunile?

Postul este de mai multe feluri:

a. *Ajunarea*, care înseamnă abținerea de la orice fel de mâncare timp de o zi;

b. *Postul aspru sau uscat*, atunci când mâncăm numai seara mâncăruri uscate;

c. *Postul obișnuit*, când mâncăm numai mâncăruri de post;

d. *Postul ușor*, când putem mânca pește, icre, untdelemn sau bea vin.

O altă împărțire a postului se referă la durata acestuia: **a.** posturi de o singură zi și **b.** posturi de mai multe zile. Aceste împărțiri ne arată că în calendar există mai multe feluri de posturi, în funcție de momentul în care ne aflăm.

Cum am spus și mai înainte, există posturi de o singură zi. Astfel, miercurea și vinerea din fiecare săptămână sunt zile de post, pentru că miercuri au plănuit conducătorii poporului evreu să-L prindă pe Iisus, iar vineri L-au răstignit pe cruce. *Ziua Înălțării Sfintei Cruci* (14 septembrie) este zi de post în amintirea Patimilor Domnului pe cruce. *Ziua Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul* (29 august) este o zi de plângere și de post în amintirea celui ce a fost un foarte mare postitor. *Ajunul Bobotezei* (5 ianuarie) este și ea o zi de post.

Pe lângă acestea, există și posturile mai îndelungate. Primul este **Postul Mare** sau **al Paștilor** care ne amintește de cele patruzeci de zile de post ținute de Iisus Hristos

2. Câte feluri de post avem?

3. Care sunt posturile de peste an?

Înainte de a începe propovăduirea Evangheliei. Postul Paștilor are o durată de șapte săptămâni. El este cel mai vechi și lung post creștin. Sunt scutiți de la postire copiii, bătrânii și bolnavii.

Postul Crăciunului este postul dinaintea Nașterii Domnului. Acesta ține patruzeci de zile, între 15 noiembrie și 25 decembrie. El ne pregătește pentru sărbătorirea Nașterii Domnului sau a Crăciunului.

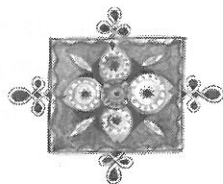
Postul Adormirii Maicii Domnului o cinstește pe Fecioara Maria și ne amintește de postul ținut de Născătoarea de Dumnezeu înainte de trecerea ei la cele veșnice. Acest post ține două săptămâni, între 1 și 15 august.

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel a fost așezat în cinstea acestor doi apostoli ai lui Hristos, a căror moarte se sărbătorește la 29 iunie. Cei doi apostoli au fost mari postitori, pregătindu-se astfel pentru marile evenimente din viața lor și pentru viața de apoi. El ține în jur de două săptămâni, între 15 și 29 iunie.

Vocabular și expresii

Trecerea la cele veșnice – expresie prin care creștinii denumesc moartea unui om și mutarea sa la cer.

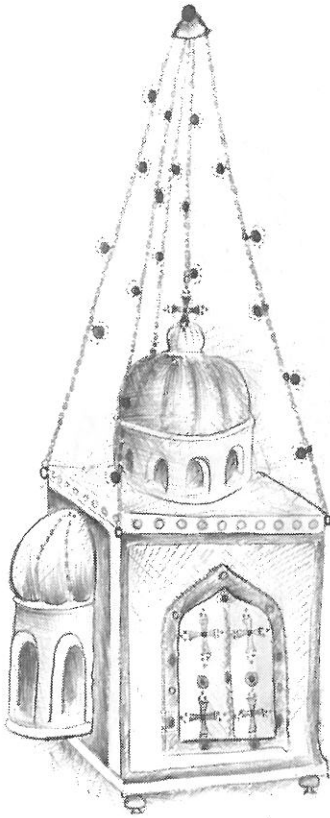

DESPRE POSTUL CREȘTIN

Postul înseamnă pentru creștini înfrânarea de la anumite mâncăruri și de la anumite fapte, astfel încât sufletul uman să se poată ruga și apropia mai ușor de Dumnezeu. El este un semn văzut al dorinței noastre de a-L sluji pe Dumnezeu. El nu folosește numai trupului, ci și sufletului, care este astfel întărit și ușurat de poftele și de ispitele sufletești și trupești.

1. De unde avem acest obicei?

Legea Veche a evreilor arăta importanța postului pentru sufletul omului, dar și pentru trup. De asemenea, Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, a postit timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți în pustie, înainte de a începe propovăduirea Evangheliei. El ne-a învățat și cum să postim, spunând că nu trebuie să arătăm lumii că postim, ci să facem acest lucru fără ca lumea să știe. Tot Iisus Hristos ne-a spus că demonii nu pot fi alungați decât cu rugăciune și post.

3. Câte feluri de rugăciuni
există după conținut?

lare și colective creștinii stau în genunchi sau în picioare. Rugăciunea începe prin semnul sfintei cruci făcut de fiecare creștin. Acesta se face astfel: îndoim înăuntru și lipim de podul palmei drepte degetul mic și inelarul, apoi împreună la un loc vârfurile degetelor gros, arătător și mijlociu de la aceeași mână și cu ele împreunate ne însemnăm pe frunte, pe piept, pe umărul drept și pe cel stâng. Orice rugăciune începe cu cuvintele: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”, timp în care facem semnul sfintei cruci. De asemenea, facem acest semn când trecem pe lângă o biserică, o cruce sau o troiță.

Putem spune rugăciunile în gând sau cu glas tare. Ne rugăm în gând atunci când, din diferite motive, nu putem să o facem cu voce tare. Ea are avantajul că poate fi făcută în orice moment, fără ca ceilalți să observe acest lucru. Rugăciunea cu glas tare arată celorlalți care este preocuparea noastră și la cine ne rugăm. În plus, ea face legătura dintre cei ce se roagă. Tot rugăciuni sunt și cuvintele cântate de la biserică sau diferitele cântări religioase ortodoxe. Acestea arată care este starea noastră de spirit în timpul acelei rugăciuni.

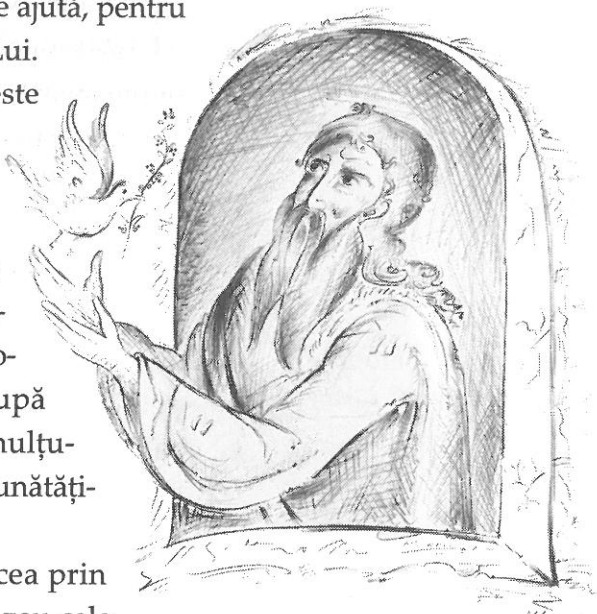
După conținut există trei feluri de rugăciuni: *rugăciuni de laudă*, *rugăciuni de mulțumire* și *rugăciuni de cerere*.

Rugăciunea de laudă este cea prin care binecuvântăm pe Dumnezeu. La fel cum îngerii, cei ce privesc pe Dumnezeu în față, Îl

laudă pe Acesta și-I aduc cântări de laudă, la fel și omul este dator să-I arate recunoștința sa. Noi Îl lăudăm pe Dumnezeu pentru că ne-a creat, pentru că ne ajută, pentru că ne bucurăm de prezența Lui.

Rugăciunea de mulțumire este rugăciunea prin care ne arătăm recunoștința noastră pentru tot ceea ce primim de la Dumnezeu. Rugăciuni de mulțumire I-au adus lui Dumnezeu Noe, după trecerea popului, sau poporul evreu după ieșirea din Egipt. Dacă nu mulțumim lui Dumnezeu, atunci bunătățile Sale pot să înceteze.

Rugăciunea de cerere este cea prin care noi cerem de la Dumnezeu cele necesare pentru noi. Dumnezeu știe care sunt nevoile noastre, dar nu vrea ca ceea ce ne trebuie să ajungă la noi fără ca noi să le cerem. Iisus Hristos ne-a învățat: „*Cereți și vi se va da*”. Este de ajuns să spunem și Dumnezeu ne va oferi.

Rugăciunea este întotdeauna ascultată de Dumnezeu. El este receptiv la tot ceea ce noi vrem de la El. Însă unele rugăciuni pot să nu ne aducă imediat rezultate. Aceasta, pentru că Dumnezeu cunoaște mai bine ceea ce ne este folositor. El nu vrea să ne dea ceva care nu este spre binele nostru, ci Se aseamănă cu un medic care nu dă oame-

4. La ce ne folosesc rugăciunile?

nilor decât ceea ce este folositor la momentul respectiv pentru aceștia.

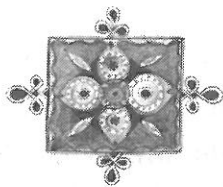
5. Care este Rugăciunea Domnească?

În timpul vieții Sale, Iisus Hristos i-a învățat pe oameni cum să se roage lui Dumnezeu. Această rugăciune este rugăciunea *Tatăl nostru*, numită și *Rugăciunea Domnească*. Ea poartă aceste denumiri pentru că se adresează lui Dumnezeu-Tatăl, iar cea de-a doua denumire, pentru că ne-a fost dată de Domnul nostru Iisus Hristos. Iată ce spune această rugăciune:

*Tatăl nostru, Care ești în ceruri,
Sfințească-se numele Tău;
Vie împărăția Ta;
Facă-se voia Ta
precum în cer, așa și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
Dă-ne-o nouă astăzi;
Și ne iartă nouă greșalele noastre
Precum iertăm și noi greșiților noștri;
Și nu ne duce pe noi în ispită,
Ci ne izbăvește de Cel-Rău.
Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci.
Amin!*

Întrebări și teme

1. Dați exemple de rugăciuni pe care le cunoașteți.
2. Arătați de ce este importantă rugăciunea pentru creștini.
3. Explicați ce anume cerem prin rugăciunea *Tatăl nostru*.

DESPRE MAICA DOMNULUI ȘI SFINȚI

Iisus Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu, dar El S'a făcut om asemeni nouă. În Crez spunem că *S'a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria*. Așadar, El S'a făcut om prin fecioara Maria, mama Sa. Fecioara Maria S'a născut într'o familie modestă, de oameni credincioși, Sfinții Ioachim și Ana, care nu aveau copii. Rugându-se foarte mult lui Dumnezeu, ei au primit promisiunea că vor avea un copil. De bucurie, părinții au promis că acest copil va sluji pe Dumnezeu toată viața lui.

Fecioara Maria a dus o viață de om credincios, respectând vechea credință a evreilor. Datorită curăției vieții ei, ea a fost aleasă de Dumnezeu să-L nască pe Fiul Său, pe Iisus Hristos. Acest plan i-a fost spus Fecioarei Maria de Arhanghelul Gavriil. Maica Domnului Și-a dat acordul ca Fiul lui Dumnezeu să Se nască din ea. Această naștere a lui Iisus Hristos nu a atins puritatea Maicii

1. Cine a fost
Maica Domnului?

2. De ce o numim
Maica Domnului
pe Fecioara Maria?

3. De ce îi cinstim
pe sfinți?

4. Sfinții se deosebesc
între ei?

Domnului, de aceea noi o numim și azi **Fecioara Maria**. Ea este Maica Domnului pentru că pruncul născut din ea nu este un simplu om, ci este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S'a făcut om pentru noi și pentru mântuirea noastră.

Pentru că a acceptat să primească pe Dumnezeu în trupul ei, noi o numim pe Fecioara Maria **Maica Domnului**. Ea este cel mai de preț aliat al nostru, pentru că din iubirea ei pentru toți oamenii, se roagă pentru mântuirea noastră, a tuturor.

Sfinții sunt oameni care au ascultat sfatul lui Dumnezeu, au crezut în El și L-au urmat până la sfârșitul vieții lor. Acești oameni nu au acceptat în timpul vieții lor nimic care ar fi putut să-i oprească de la întâlnirea lor cu Dumnezeu. De aceea, Biserica i-a considerat sfinți și lor ne rugăm și îi cinstim. Cinstirea pe care le-o acordăm noi sfinților se deosebește de închinare, pe care o acordăm numai lui Dumnezeu. Noi nu spunem că sfinții și Dumnezeu ar fi același lucru, dar lăudăm faptele și viața pe care au avut-o acești oameni.

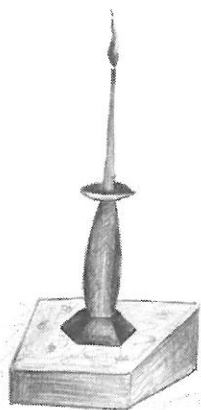
Există mai multe feluri de sfinți, ținând cont de viața lor. Astfel, avem sfinți apostoli, sfinți martiri sau mucenici, sfinți cuvioși, sfinți ierarhi, sfinți împărați, sfinți mărturisitori și sfinți doctori fără de argint. Ei sunt împărțiți în cete și sunt cele mai de nădejde ajutoare ale noastre.

Rugăciunile pe care noi le adresăm sfinților îi fac pe aceștia să se roage la rândul lor pentru noi. Rugăciunile lor sunt mai bine primite, pentru că viața lor, ca și faptul că ei sunt mai aproape de Dumnezeu decât noi, fac ca rugăciunile lor să ajungă mai bine și mai clar la Dumnezeu. Noi nu ne rugăm sfinților decât pentru ca ei să îndeplinească rolul de mijlocitori pentru noi în fața lui Dumnezeu. Nu ei sunt cei care ne ajută, ci Dumnezeu Căruia ei se roagă. Faptul că ne închinăm la icoanele lor sau rostim rugăciuni către ei nu înseamnă că ei L-au înlocuit pe Dumnezeu, ci doar că ei sunt acum mai în măsură să ne ajute. De altfel, Sfânta Scriptură ne arată și alte închinări ale unor oameni în fața altora, cum ar fi închinarea Elisabetei, mama Sfântului Ioan Botezătorul, în fața Fecioarei Maria.

Fecioara Maria a fost numită de oamenii sfinți ai Bisericii „Împărăteasa cerului”, arătând superioritatea sa față de ceilalți sfinți. Spre deosebire de ceilalți sfinți, Fecioarei Maria ne închinăm cu un respect mai mare, pentru că ea s’a făcut vas ales pentru Dumnezeu. Această închinare mai mare o putem vedea și în numărul sărbătorilor închinare ei pe parcursul anului.

Sfînții au fost oameni care, datorită vieții lor, au ajuns să fie vrednici de viață veșnică. De la unii dintre ei ne-au rămas

5. De ce ne rugăm sfinților?

6. Cum ne închinăm Fecioarei Maria?

7. Cum ne arătăm respectul față de sfinți?

obiecte care le-au aparținut, iar de la alții s'au păstrat rămășițele pământești. Acestea sunt numite **moaște**. Ele se află în biserici sau în locuri sfinte ale creștinilor și au fost păstrate pentru a aminti sfințenia celor cărora au aparținut.

Vocabular

Închinare – comportament pe care îl facem numai către Dumnezeu, prin rugăciunile și slujbele care Îi sunt dedicate numai Lui.

Cinstire – respectul pe care creștinii îl acordă sfinților sau obiectelor care au rămas de la aceștia.

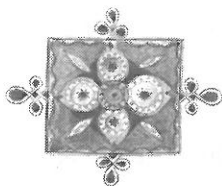
Ierarh – conducător al Bisericii, episcop.

Mucenic – sfânt care a fost ucis pentru credința lui.

Cuvioși – sfinți călugări.

Teme

1. Citiți din cartea „Viața Sfinților” viața sfântului al cărui nume îl purtați și voi.
2. Prezentați părinților sau colegilor de școală viața unui sfânt care v-a impresionat prin ceea ce a făcut.
3. Arătați cum vă comportați voi față de sfinți, față de icoanele lor și față de sărbătorile lor.

DESPRE CINSTIREA ICOANELOR

Icoanele sunt imagini ale lui Iisus Hristos, ale unor personaje din Biblie sau ale unor sfinți care sunt puse în biserici, case, pe drumuri sau în alte locuri pentru a-i face pe creștini să urmeze exemplul acestora pe tot parcursul vieții lor. Icoanele au fost prezente în viața Bisericii încă de la începutul vieții sale.

Icoanele sunt sfințite prin chiar prezența personajelor pe care le prezintă. Însă aceste imagini trebuie zugrăvite după anumite reguli pentru a merita cu adevărat numele de icoană.

Prima icoană creștină a fost cea pe care Iisus Hristos a lăsat-o în drum spre Golgota pe mahrama Veronicăi. Așadar, prima imagine a lui Iisus nu a fost zugrăvită de oameni, ci a fost o minune a Domnului. Primul pictor de icoane a fost Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, cel care a pictat icoana Maicii Domnului după adormirea acesteia.

1. Ce sunt icoanele?

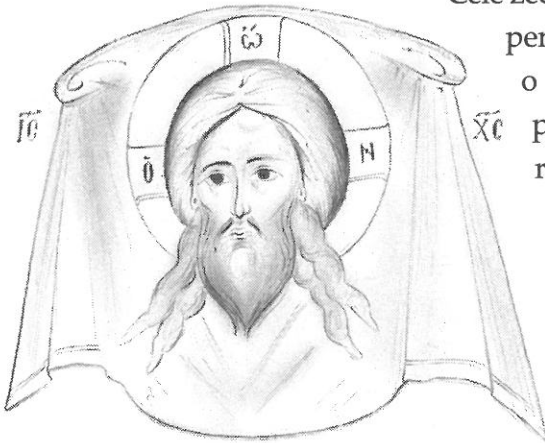
2. Care au fost primele icoane și cine le-a pictat?

3. La ce folosesc icoanele?

Icoanele sunt folosite de creștini pentru a se apropia mai ușor cu mintea de Dumnezeu. Ele nu sunt idoli sau alți dumnezei falși, ci sunt mijloace pe care creștinii le folosesc atunci când se roagă. De asemenea, icoanele ne obligă la un comportament mai creștinesc în locurile unde se află ele și ne aduc aminte de sfințenia celor pe care îi prezintă.

4. De ce icoanele nu sunt idoli?

Idolii sunt creații ale minții omenești, pe care unii oameni îi consideră dumnezei. Împotriva lor s'a dat porunca a doua din Cele zece porunci. Dar icoana nu este idol, pentru că idolul nu este real, el este o invenție, pe când icoana prezintă personaje reale, care au trăit în mod real pe pământ.

Unii oameni au socotit că icoanele sunt asemănătoare idolilor și au vrut ca ele să fie scoase din biserici. Același lucru îl vor azi anumite secte. Însă Biserica creștină s'a pronunțat încă din cele mai

vechi timpuri asupra acestei probleme, spunând că icoana nu este văzută de creștini ca fiind Dumnezeu, ci ele sunt doar imaginea văzută a Fiului lui Dumnezeu Care S'a făcut om sau a sfinților care au urmat exemplul lui Hristos.

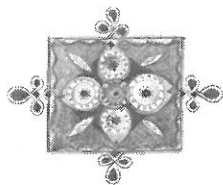
Vocabular

Idol – creație a minții umane despre care se credea că este un dumnezeu.

Sectă – grup de oameni care susține învățături străine de cele ale Bisericii Ortodoxe, fără să le poată susține.

1. Descrieți o icoană pe care o aveți acasă sau în școală.
2. Arătați de ce sunt puse icoanele în anumite locuri din casă sau biserică.
3. Subliniați rolul icoanelor în biserică.

Întrebări și teme

DESPRE SĂRBĂTORILE CREȘTINE

Sărbătorile sunt anumite zile din cursul anului care sunt închinat fie amintirii unor fapte petrecute din voia și grija lui Dumnezeu, fie sunt dedicate **cinstirii lui Dumnezeu** sau **unor sfinți**. Ele sunt zile de odihnă, când încetăm lucrul și mergem la biserică pentru a ne ruga și închina lui Dumnezeu. Sărbătorile au scopul de a da odihnă trupului și a ne îngriji sufletul.

Sărbătorile din calendarul bisericesc (pe care fiecare creștin îl are în casă) au și anumite obiceiuri respectate de foarte mult timp, cum ar fi colindatul la Crăciun sau vopsirea ouălor de Paști.

1. Care este cea mai importantă zi a săptămânii?

Duminica este cea mai deasă zi de sărbătoare a creștinilor. Noi sărbătorim duminica în fiecare săptămână și o închinăm amintirii de Dumnezeu și slujirii Acestuia. Duminica este ziua specială a săptămânii pentru că ea este prima zi în care Dumnezeu creează lumea, este ziua în care a înviat

Iisus Hristos, este ziua în care Duhul Sfânt S'a pogorât peste apostoli. De asemenea, în această zi s'a slujit încă de la început Liturghia, cea mai importantă slujbă a creștinilor.

Duminica este și o zi de bucurie, pentru că acum ne bucurăm de crearea noastră de către Dumnezeu și de sfințirea noastră prin jertfa lui Iisus Hristos.

Sărbătorile creștine sunt de două feluri, potrivit evenimentului sau sfântului căruia i se dedică ziua: **a.** sărbători domnești, închinat preamăririi lui Dumnezeu și **b.** sărbători ale sfinților mai aleși. Sărbătorile domnești sunt în număr de zece, cele ale Maicii Domnului patru, iar cele ale sfinților tot zece.

Sărbătorile domnești sau praznicele împărătești sunt:

1. **Paștele** sau sărbătoarea Învierii Domnului este cea mai mare sărbătoare a creștinilor.

2. **Înălțarea la cer a Domnului** cade întotdeauna după patru zeci de zile de la înviere.

3. **Rusaliile** este sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt, după cinci zeci de zile de la Înviere.

4. **Schimbarea la Față a Mântuitorului Iisus Hristos** se sărbătorește pe 6 august.

5. **Crăciunul** sau Nașterea Domnului cade întotdeauna pe 25 decembrie.

6. **Tăierea împrejur a Domnului** are loc la 8 zile după Nașterea Domnului, la 1 ianuarie.

2. Câte feluri
de sărbători sunt?

3. Care sunt praznicele
împărătești?

7. **Boboteaza** sau Botezul Domnului este sărbătorită pe 6 ianuarie.

8. **Întâmpinarea Domnului** este sărbătorită la patru zeci de zile de la Naștere, adică pe 2 februarie.

9. **Floriile** este sărbătoarea din duminica de dinainte de Paști, ziua intrării triumfale a Domnului în Ierusalim.

10. **Înălțarea Sfintei Cruci** este sărbătorită pe 14 septembrie.

4. Dar cele ale Maicii Domnului?

1. **Nașterea Maicii Domnului** are loc pe 8 septembrie și mai este numită Sfântă Mărie mică.

2. **Intrarea în Biserică a Maicii Domnului** este sărbătorită pe 21 noiembrie.

3. **Buna-Vestire**, sărbătorită pe 25 martie.

4. **Adormirea Maicii Domnului** sau Sfântă Mărie mare are loc pe 15 august.

5. Care sunt sărbătorile sfinților?

Sărbătorile închinare sfinților sunt:

1. **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie**, la 26 octombrie.

2. **Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil**, o sărbătoare închinată îngerilor care este sărbătorită pe 8 noiembrie.

3. **Sfântul Mare Ierarh Nicolae**, cel care aduce atâta bucurie copiilor, este sărbătorit pe 6 decembrie.

4. **Sfântul Arhidiacon Ștefan** este primul creștin care a murit pentru credință și moartea sa este sărbătorită pe 27 decembrie.

5. **Sfântul Vasile cel Mare** are ca zi de sărbătoare 1 ianuarie.

6. **Sfântul Ioan Botezătorul**, cel ce a deschis calea lui Iisus Hristos prin lume, este sărbătorit pe 7 ianuarie, nașterea sa pe 24 iunie, iar tăierea capului pe 29 august.

7. **Sfântul Mare Mucenic Gheorghe**, cel ce este reprezentat în icoane omorând balaurul, are ca zi de sărbătorire ziua de 23 aprilie.

8. **Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena**, au fost cei care au dat libertate primilor creștini și au ca zi de sărbătorire data de 21 mai.

9. **Sfinții Apostoli Petru și Pavel** sunt sărbătoriți pe 29 iunie.

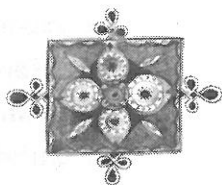
10. **Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul** are ca zi de sărbătoare ziua de 20 iulie.

Sărbătorile au fost dintotdeauna prilej de bucurie pentru creștini pentru că ele arată credința celorlalți creștini dinaintea noastră, ne amintesc de Dumnezeu și ele sunt un prilej de bucurie pentru mântuirea noastră.

1. Cum cinștiți voi sărbătorile creștine de peste an?
2. Descrieți o slujbă de duminică la care ați participat.
3. Compuneți un scurt text în care să descrieți obiceiuri de Crăciun pe care le cunoașteți.

Întrebări și teme

CELE ZECE PORUNCI

1. Când au fost date poruncile?

Cele zece porunci au fost date poporului evreu în timp ce se afla în drum spre țara promisă lor de Dumnezeu. Cel care le-a primit din mâna lui Dumnezeu scrise pe table de piatră a fost Moise, cel care i-a condus pe evrei pe acest drum.

2. Prima poruncă și explicarea ei

Prima poruncă spune: *„Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău... Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine”*.

Această poruncă ne învață că Dumnezeul creștinilor, Cel care le-a descoperit evreilor această poruncă, este singurul Dumnezeu adevărat, ceilalți fiind falși. Această poruncă cere creștinilor să-și împodobească viața cu cele trei lucruri bune pe care le vrea Dumnezeu: credința, nădejdea și dragostea, singurele care-l pot ține pe om în legătură strânsă cu Dumnezeu.

3. A doua poruncă și explicarea ei

Porunca a doua spune: *„Să nu-ți faci chip cioplit și nici vreo altă asemănare (...). Să nu te închini lor, și nici să le slujești”*.

Această poruncă arată că creștinul trebuie să se ferească de închinarea la idoli, la lucruri făcute de mâini omenești. Astăzi, idolii nu mai sunt acele închipuiri pe care și le făceau oamenii pentru a se închina lor. Azi idolii sunt banul, lucrurile de tot felul care distrag atenția omului de la ceea ce este cu adevărat important. Creștinul trebuie să-L iubească numai pe Dumnezeu și pe oameni pentru a nu se îndepărta de la respectarea acestei porunci. Icoana nu încalcă această poruncă, pentru că noi nu ne închinăm la materialele din care sunt confecționate icoanele, ci la chipurile zugrăvite în ele.

A treia poruncă spune: „*Să nu iei numele Domnului, Dumnezeului tău, în deșert, căci nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deșert numele Lui*”.

Numele lui Dumnezeu se poate lua în deșert prin purtarea necuviincioasă în biserică, necinstirea lucrurilor sfinte, cârtirea împotriva rânduielilor lui Dumnezeu, înjurăturile sau blestemele, nesocotirea promisiunilor făcute în numele lui Dumnezeu, jurământul mincinos, călcarea jurământului cu știință sau cu voință, întrebuițarea cu ușurință a jurământului.

Porunca a patra spune: „*Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca s'o sfințești*”.

Prin această poruncă suntem învățați că datoria de a munci trebuie realizată în cele-

4. A treia poruncă
și explicarea ei

5. A patra poruncă
și explicarea ei

alte șase zile ale săptămânii, iar în a șaptea, duminica trebuie respectată și sfințită ca zi de odihnă. Munca este datoria fiecărui om și ea îl înobilează pe acesta. Dar munca trebuie făcută la timpul ei, iar ziua de odihnă trebuie închinată lui Dumnezeu.

6. A cincea poruncă
și explicarea ei

7. A șasea poruncă
și explicarea ei

8. A șaptea poruncă
și explicarea ei

Porunca a cincea este: „*Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeu ți-l va da*”.

Dintre oameni trebuie iubiți mai întâi părinții, pentru că ei sunt cei care ne-au născut și ne-au crescut și sunt binefăcătorii noștri. Dumnezeu a condiționat fericirea noastră de respectul pe care îl acordăm părinților noștri. Noi arătăm acest respect prin faptele noastre, prin ajutorarea părinților, prin ascultarea de părinți și prin rugăciunile noastre pentru ei.

Porunca a șasea este: „*Să nu ucizi!*”.

Viața omului este cel mai de preț bun pe care îl poate avea acesta. Dumnezeu este creatorul vieții și numai El are dreptul de a o da sau o lua. Omul credincios are datoria de a respecta toate formele vieții, pentru că prețul vieții este unul foarte mare.

Porunca a șaptea este: „*Să nu fii desfrânat!*”.

Prin această poruncă sunt oprite toate gândurile și dorințele necurate, toate cuvin-

tele și faptele necuviincioase de care creștinul trebuie să se rușineze înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Această poruncă oprește toate acele lucruri și fapte care-l pot duce pe creștin la păcatul desfrânării, precum: îmbrăcăminte indecentă, necumpătarea în mâncare și băutură, citirea cărților pornografice, dansurile și cântecele necuviincioase, beția și lenea.

Porunca a opta spune: „*Să nu furi!*”.

Această poruncă oprește pe oameni de la însușirea sau luarea pe ascuns a lucrurilor care nu le aparțin. Aceste fapte sunt păcate pentru că ele lovesc în datoria noastră de a fi drepti și de a-l iubi pe aproapele nostru. Creștinii sunt datori să-și procure singuri cele necesare pentru traiul lor, nu să le fure de la alții.

9. A opta poruncă
și explicarea ei

Porunca a noua spune: „*Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!*”.

Minciuna înseamnă tănuirea adevărului cu bună știință pentru a înșela pe oameni și a-i păgubi. Minciuna poate lua felurite chipuri, dar ea este un păcat pentru că credinciosul trebuie să caute și să spună numai adevărul, pentru că Dumnezeu Însuși vorbește numai adevărul. De asemenea, minciuna slăbește încrederea între oameni și nu ajută la buna înțelegere a oamenilor.

10. A noua poruncă
și explicarea ei

11. A zecea poruncă
și explicarea ei

Porunca a zecea spune: „*Să nu dorești nimic din câte are aproapele tău!*”.

Porunca a zecea oprește pofta după lucrurile celorlalți oameni. Poftind ceea ce are aproapele nostru, vom încerca să ne însușim acel lucru, făcând astfel rău acestuia. De fapt, această poruncă cere distrugerea din fașă a cauzelor răului, care sunt poftele ce pun stăpânire pe sufletul omului.

Vocabular

Poftă – dorința omului care duce înspre păcat.

Ispită – prilejul pe care diavolul ni-l oferă de a păcătui.

Desfrânare – păcatul prin care soțul înșeală încrederea soției lui.

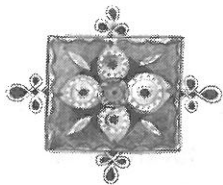
Cârtire – nemulțumire exprimată de un om la adresa unei fapte.

Necuviincios – comportament al unor oameni care arată lipsa lor de respect față de poruncile lui Dumnezeu sau față de alți oameni.

Tăinuire – ascundere a adevărului.

Teme

1. Arătați pe care dintre porunci le respectați întotdeauna și pe care nu.
2. Analizați textul biblic referitor la Cain și Abel și subliniați pe care dintre porunci nu le respectă Cain.
3. Dați trei exemple de cazuri în care ați respectat porunca a cincea.

PORUNCILE BISERICESTI

Creștinii au anumite îndatoriri față de Biserică. Aceste îndatoriri sunt cunoscute de creștini sub numele de **porunci bisericești**. Acestea cuprind toate faptele pe care creștinii trebuie să le facă pentru a se apropia de Dumnezeu și de ceilalți oameni.

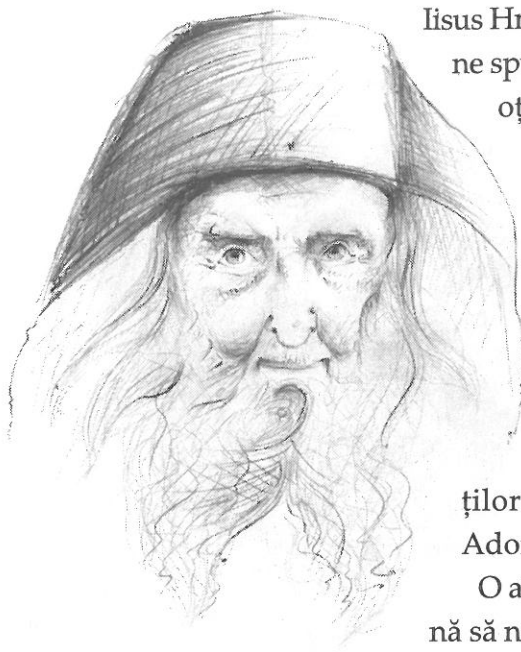
Poruncile bisericești se referă în primul rând la modul cum trebuie să ne comportăm în biserică. Astfel, noi trebuie să ascultăm toate slujbele cu evlavie și respect, rugându-ne pentru noi, pentru cei apropiați și pentru toată lumea. Prin aceasta noi îndeplinim sfatul lui Hristos, care ne-a învățat să ne rugăm neîncetat.

Pe lângă rugăciune, poruncile bisericești ne spun că trebuie să ținem toate posturile de peste an. Prin post, creștinul se purifică trupește și sufletește și se poate apropia mai ușor de Dumnezeu.

Creștinii sunt învățați și ajutați toată viața lor de preoți. Aceștia ne îndrumă și ne arată adevărul pe care ni l-a făcut cunoscut

1. Ce sunt
poruncile bisericești?

2. Ce ne spun
aceste porunci?

Iisus Hristos. De aceea, poruncile bisericești ne spun că trebuie să-i respectăm pe preoți, mai ales pe duhovnici, adică pe preoții cărora ne spovedim și cu care ne sfătuim.

Biserica ne mai învață, prin poruncile ei, că este bine să ne spovedim și să ne împărtășim în fiecare din cele patru mari posturi de peste an: postul Crăciunului, postul Paștelui, postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel și postul Adormirii Maicii Domnului.

O altă poruncă bisericească ne îndeamnă să ne rugăm pentru cei care ne conduc. Astfel, noi trebuie să ne rugăm pentru cei care ne asigură o viață mai bună, pentru cei care conduc țara și pentru cei care sunt superiorii noștri. Pentru acești oameni trebuie să ne rugăm pentru că și ei sunt apropiații noștri și avem datoria de a ne ruga pentru ei.

Biserica îi învață pe creștini că, în vremuri grele, de război, secetă sau boală, trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu mai mult și să posțim mai mult. De aceea, o altă poruncă bisericească ne spune că trebuie să ținem toate posturile speciale pe care conducătorii noștri bisericești le recomandă credincioșilor în astfel de vremuri grele.

De-a lungul timpului au existat oameni care au învățat pe oameni învățături greșite, numite **erezii**. O poruncă bisericească se

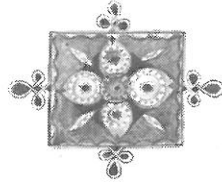
referă la acești oameni și ne îndeamnă să nu citim cărțile scrise de acești oameni.

O altă poruncă ne spune că lucrurile Bisericii nu trebuie vândute sau folosite în scop personal. Ele aparțin numai Bisericii și numai aceasta are dreptul de a le gospodări și folosi.

În posturi creștinii trebuie să se ferească de a face petreceri, nunți sau ospete, ne spune o altă poruncă bisericească. Posturile sunt perioade de reculegere, de împăcare cu Dumnezeu și cu oamenii. În timpul lor nu facem petreceri sau nunți, pentru că pentru aceste evenimente avem alte zile și perioade.

Poruncile bisericești au scopul de a sfătui pe oameni despre cum trebuie ei să-și facă viața, cum să se apropie mai mult de Dumnezeu și cum să se comporte față de ceilalți oameni. De aceea, ele trebuie cunoscute și puse în aplicare, astfel încât între oameni să fie mai multă înțelegere și ajutor reciproc.

3. De ce sunt importante poruncile bisericești?

DESPRE PĂCAT ȘI FELURILE LUI

1. Ce este păcatul?

Păcatul este încălcarea cu deplină știință și voie liberă, prin gând, cuvânt sau faptă, a voii lui Dumnezeu.

2. Cum păcătuim?

Primii oameni care au păcătuit au fost Adam și Eva, care nu au ascultat porunca lui Dumnezeu, ci au urmat sfatul celui rău. Astfel, ei au căzut în păcat și cei care au urmat după ei poartă pecetea păcatului. Însă ca faptele noastre să fie socotite în mod clar ca fapte păcătoase, trebuie să îndeplinească mai multe condiții. În primul rând, păcatul trebuie să fie făcut prin folosirea deplină a minții noastre. De aceea, faptele copiilor nu pot fi socotite păcate, pentru că mintea lor nu cunoaște încă toate adevărurile lui Dumnezeu. După aceea, faptele omului trebuie să fie făcute cu ajutorul voinței libere și în deplină cunoștință de cauză.

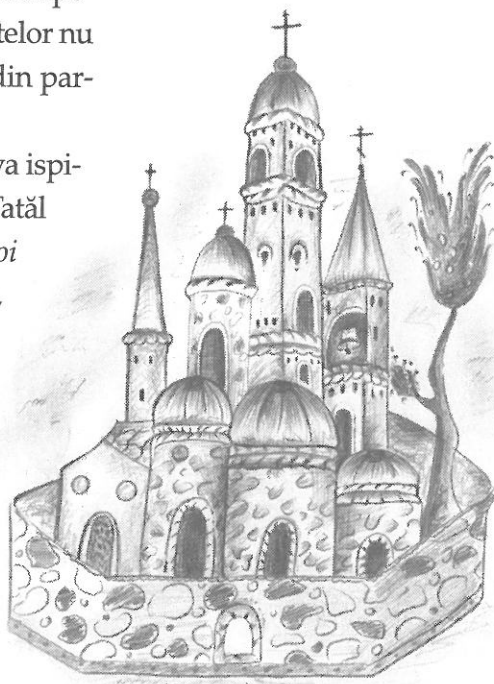
Primii oameni care au căzut în păcat au urmat sfatul diavolului care, luând chip de șarpe, i-a ispitit pe oameni. Dar ce este ispita? Ispita este îndemnul pe care noi înșine sau diavolul ni-l facem spre păcat. Există însă două tipuri de ispite, una care vine din interiorul nostru și una din afara noastră. Astfel, ispita din interiorul nostru este ispita de a mânca peste măsură, de a fi cât mai bogați sau de a ne impune din mândrie asupra celorlalți. Ispita care vine din exteriorul sufletului nostru este o ispită de la diavol sau de la lume.

Ispitele sunt numai prilejuri prin care putem păcătui, dar ele nu sunt păcate. Pentru că putem să le învingem, trebuie să luptăm împotriva lor. Această luptă împotriva ispitelor nu este ușoară, dar ea necesită eforturi din partea noastră și multă stăruință.

O primă metodă de luptă împotriva ispitelor este rugăciunea. În rugăciunea „Tatăl nostru” spunem: *„Și nu ne duce pe noi în ispită”*. Rugându-ne lui Dumnezeu, Acesta îndepărtează de la noi ispita și ne întărește pentru a o putea învinge. Însă în această luptă, noi trebuie să fim curajoși. Diavolul este fricos și fuge din fața celor care i se împotrivesc. Așa că o altă metodă de a-l învinge pe diavol este să-i arătăm că noi nu vrem să-l ascultăm pe el, ci numai

3. Ce ne face să păcătuim?

4. Putem învinge ispitele?
Cum?

pe Dumnezeu. Un alt mod de învingere a ispitei este să fim atenți la noi înșine, la sufletul nostru și la modul nostru de a gândi. Având grijă de sufletul nostru, putem observa când ispitele vin asupra noastră și să le eliminăm din noi.

5. Care sunt păcatele
și cum se împart ele?

Păcatele se împart în două: *păcatul strămoșesc* și *păcatul personal*. Păcatul strămoșesc este păcatul făcut de Adam și Eva, primii oameni, și pe care fiecare om îl moștenește. Păcatul personal este un păcat care este numai al persoanei care-l face și care nu se moștenește.

O altă împărțire a păcatelor ne spune că există *păcate capitale*, *păcate împotriva Duhului Sfânt* și *păcate strigătoare la cer*. Fiecare din ace-

ste păcate se deosebește de celelalte prin fapta care este făcută de noi, oamenii, dar toate îl întristează pe Dumnezeu și nouă ne aduc rușine.

Păcatele capitale se numesc astfel pentru că ele stau la originea celorlalte

și arată urâtenia oamenilor care le fac. Dintre păcatele capitale fac parte *mândria*, primul păcat al oamenilor, *iubirea de arginți* (iubirea banilor) care ne face să nesocotim pe ceilalți oameni. Un alt păcat capital este

desfrânarea, adică goana după poftele trupești, după care urmează păcatul *invidiei*, prin care dorim răul celorlalți oameni. *Lăcomia* este un alt păcat capital care ne face să urmărim numai satisfacerea propriilor noastre trebuințe, fără să ne gândim și la ceilalți.

Mânia este păcatul prin care ne comportăm urât față de ceilalți oameni și nu urmărim să le facem bine, ci numai rău. Ultimul păcat capital este *lenea*, un păcat care ne face indiferenți și ne împiedică să ne facem datoria față de școală sau față de oameni. Lenea se vindecă prin muncă.

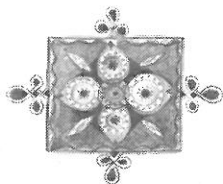
Păcatele împotriva Duhului Sfânt sunt: încrederea prea mare în bunătatea lui Dumnezeu; lipsa de încredere în Dumnezeu; invidierea aproapelui nostru pentru darurile pe care Duhul Sfânt i le-a dat și nepocăința de păcate până în momentul morții. Toate aceste păcate Îl îndepărtează pe Duhul Sfânt de la persoana respectivă. Ele sunt foarte grave, pentru că ne lipsim astfel de darurile spirituale de care avem atâta nevoie și Îl îndepărtăm pe Duhul Sfânt, Cel ce este numit „*Vistierul bunătăților*”.

Păcatele strigătoare la cer îi arată lui Dumnezeu cât de răi sunt acei oameni și atrag supărarea lui Dumnezeu. Între aceste păcate se numără: uciderea făcută cu bună știință; asuprirea văduvelor, orfanilor și săracilor; neplătirea celor care au lucrat pentru noi; lipsa de cinstire față de părinți. Aceste

păcate ne condamnă pe noi, cei care le facem
și Îi demonstrează lui Dumnezeu răutatea
și urâtenia noastră sufletească.

Teme

1. Dați câteva exemple de fapte bune care credeți că pot împiedica săvârșirea de păcate.
2. Găsiți proverbe care condamnă fiecare păcat descris în acest capitol.

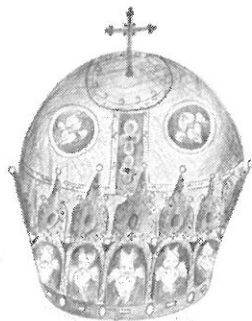
DESPRE VIAȚA VIITOARE

Prin viața viitoare înțelegem viața noastră după moarte împreună cu Dumnezeu. Dar cum anume va fi această viață? Cum vom trăi noi după moarte? Ce ne spune Sfânta Scriptură despre viața viitoare?

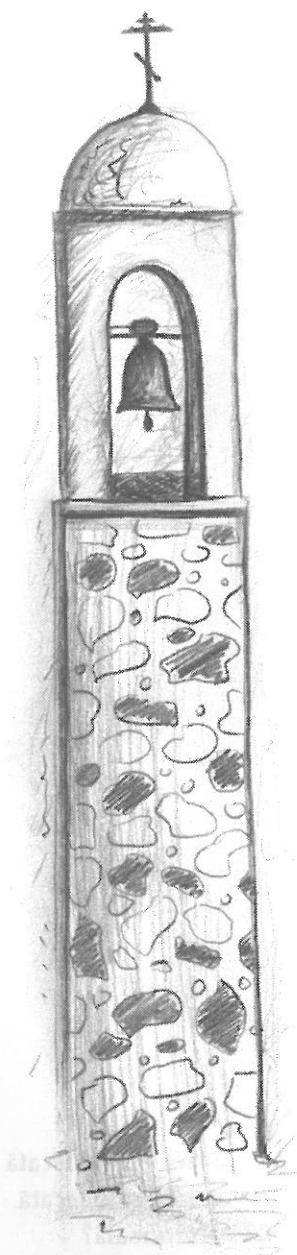
Viața viitoare este scopul pe care fiecare dintre noi trebuie să-l atingă prin faptele și credința sa din această viață. Însă pentru a ajunge la această viață viitoare și veșnică, oamenii trebuie mai întâi să moară. Moartea este despărțirea temporară a trupului de suflet. Trupul se întoarce pe pământ, iar sufletul la Dumnezeu, Cel ce l-a creat. Toți oamenii trebuie să moară, pentru că toți am căzut în păcat prin primii oameni: Adam și Eva.

Imediat după moartea unui om, are loc **judecata particulară**. Această judecată înseamnă judecarea faptelor personale ale omului respectiv. Această judecată este făcută de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care

1. Ce înțelegem
prin viața viitoare?

2. Ce înseamnă judecată
particulară și judecată
universală?

este ajutat de înger. La această judecată mai sunt prezenți și diavolii, care încearcă să câștige sufletul celui decedat. După această judecată, sufletul omului respectiv este dus la fericire sau în iad. Dumnezeu va avea în vedere la judecata particulară cât de curat este sufletul nostru și ce anume am făcut pentru curățirea lui. De asemenea, după această judecată, noi, cei vii, putem să îmbunătățim starea sufletelor celor care au trecut la cele veșnice prin rugăciuni și prin pomnirea acestora la biserică.

Judecata universală va avea loc în momentul în care Iisus Hristos va veni a doua oară ca să judece „viii și morții”, după cum spunem în Crez. Atunci trupurile tuturor celor care au murit, vor învia. Spre deosebire de judecata particulară, despre care știm că are loc imediat după moartea omului, despre cea universală nu știm când anume va fi.

În momentul celei de-a doua veniri a lui Hristos, trupurile celor morți vor învia. Indiferent dacă acei oameni au fost buni sau răi, trupurile tuturor vor învia. Însă trupurile celor răi vor învia spre osândă, spre chin, pe când cele ale celor dreți vor învia pentru a se împărtăși de fericirea veșnică. Aceste trupuri vor avea însușiri minunate, nemaifiind supuse bolilor, morții și îmbătrânirii.

La judecata universală se vor judeca toate faptele noastre, dar și urmările acestora. Faptele de dragoste față de oameni produc în sufletele acestora bucurie, iar această bucu-

rie este dorită de Dumnezeu și vor fi răsplătite de El la judecata universală.

Iisus Hristos ne-a spus în timpul vieții Sale de pe pământ că trebuie să fim ca și copiii, dacă vrem să ajungem în împărăția lui Dumnezeu. El a rostit aceste cuvinte, pentru că voi, copiii, sunteți suflete curate, care nu urmăresc să facă rău, ci numai bine. De aceea, Iisus Hristos S'a îngrijit în așa fel încât toți copiii care își păstrează cumințenia aceasta până la sfârșitul vieții, să aibă un loc special în împărăția Sa.

1. Care sunt diferențele dintre judecata particulară și cea universală?
2. Cine Îl ajută pe Dumnezeu să judece sufletele oamenilor?

3. Cum trebuie să ne pregătim noi pentru judecata universală?

Întrebări

CUPRINS

Introducere	5	Despre postul creștin	32
Despre cum S'a descoperit Dumnezeu oamenilor	7	Despre rugăciune	35
Despre credința creștinilor	12	Despre Maica Domnului și sfinți	39
Cele trei persoane ale Sfintei Treimi	16	Despre cinstirea icoanelor	43
Viața și activitatea lui Iisus Hristos pe pământ	19	Despre sărbătorile creștine	46
Biserica și scopul ei pe pământ	23	Cele zece porunci	50
Cele șapte Taine ale Bisericii Ortodoxe	26	Despre poruncile bisericești	55
		Despre păcat și felurile lui	58
		Despre viața viitoare	63

9 786066 070393